

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: M. E. e.a.

Verwerende partijen: Refugee Applications Commissioner en Minister for Justice, Equality and Law Reform

Prejudiciële vragen

- 1) Is de overdragende lidstaat ingevolge verordening (EG) nr. 343/2003⁽¹⁾ van de Raad verplicht te beoordelen of de ontvangende lidstaat artikel 18 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, richtlijnen 2003/9/EG⁽²⁾, 2004/83/EG⁽³⁾ en 2005/85/EG⁽⁴⁾ van de Raad en verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad naleeft?
- 2) Zo ja, en indien blijkt dat de ontvangende lidstaat een of meer van deze bepalingen niet naleeft, dient de overdragende lidstaat de verantwoordelijkheid op zich te nemen voor de behandeling van het verzoek overeenkomstig artikel 3, lid 2, van verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad?

⁽¹⁾ Verordening van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB L 50, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten (PB L 31, blz. 18).

⁽³⁾ Richtlijn van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (PB L 304, blz. 12).

⁽⁴⁾ Richtlijn van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (PB L 326, blz. 13).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 14 oktober 2010 — X NV, andere partij: Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-498/10)

(2011/C 13/33)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: X NV

Andere partij: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 56 VWEU aldus worden uitgelegd dat sprake is van een beperking van het vrije verkeer van diensten als de ontvanger van een dienst, verricht door een in een andere lidstaat gevestigde dienstverrichter, is gehouden op grond

van de wetgeving van de lidstaat waar de dienstontvanger is gevestigd en waar de dienst wordt verricht, over de voor deze dienst verschuldigde vergoeding belasting in te houden, terwijl deze inhoudingsplicht niet aan de orde is indien het een dienstverrichter betreft die in dezelfde lidstaat als de dienstontvanger is gevestigd?

- 2a) Indien het antwoord op de voorgaande vraag meebrengt dat een regeling die voorziet in een heffing van een dienstontvanger tot een belemmering van het vrije verkeer van diensten leidt, kan een dergelijke belemmering dan worden gerechtvaardigd door de behoefte om de heffing en invordering van een belasting te waarborgen van buitenlandse gezelschappen die kortstondig in Nederland verblijven en moeilijk controleerbaar zijn, met als gevolg een problematische uitvoering van de aan Nederland toegewezen heffingsbevoegdheid?
- 2b) Is in dat geval nog van belang dat de regeling in een later stadium voor situaties als de onderhavige is gewijzigd, in die zin dat eenzijdig van heffing wordt afgezien, omdat de uitvoering ervan niet eenvoudig en efficiënt toepasbaar bleek?
- 3) Gaat de regeling verder dan noodzakelijk gelet op de mogelijkheden die met name richtlijn 76/308/EEG⁽¹⁾ biedt voor de wederzijdse bijstand bij de invordering van belastingen?
- 4) Is voor de beantwoording van de voorgaande vragen van belang of de belasting, die over de vergoeding is verschuldigd in de lidstaat waar de dienstontvanger is gevestigd, kan worden verrekend met belasting die in die andere lidstaat over die vergoeding verschuldigd is?

⁽¹⁾ Richtlijn van de Raad van 15 maart 1976 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit verrichtingen die deel uitmaken van het financieringsstelsel van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, alsmede van landbouwheffingen en douanerechten (PB L 73, blz. 18).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (België) op 19 oktober 2010 — Vlaamse Oliemaatschappij tegen F.O.D. Financiën

(Zaak C-499/10)

(2011/C 13/34)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Vlaamse Oliemaatschappij

Verweerster: F.O.D. Financiën

Prejudiciële vragen

Machtigt oud artikel 21, lid 3, van de Zesde richtlijn (77/388) ⁽¹⁾, thans vervat in artikel 205 van richtlijn 2006/112/EG ⁽²⁾ van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde in samenhang met de artikelen 202 en 157, [eerste] lid, b, van dezelfde richtlijn, de lidstaten te bepalen dat de houder van een entrepot ander dan douane-entrepot onvoorwaardelijk hoofdelijk wordt aangesproken voor de belasting die verschuldigd is naar aanleiding van een levering ten bezwarende titel door de belastingplichtige eigenaar van goederen, zelfs indien de entrepouderhouder ten goeder trouw is of zonder dat hem enige fout of nalatigheid kan worden verweten [artikel 51bis, § 3, van het Wetboek van de belasting over toegevoegde waarde (WBTW)]?

⁽¹⁾ Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Statens inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 347, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Højesteret (Denemarken) op 21 oktober 2010 — Partrederiet Sea Fighter/Skatteministeriet

(Zaak C-505/10)

(2011/C 13/35)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Højesteret

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Partrederiet Sea Fighter

Verwerende partij: Skatteministeriet

Prejudiciële vraag

Moet artikel 8, lid 1, sub c, van richtlijn 92/81/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 ⁽¹⁾ betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën aldus worden uitgelegd dat minerale oliën zijn vrijgesteld van accijns wanneer zij worden gebruikt voor een graafmachine die, zoals in het onderhavige geval, is geïncorporeerd in een schip, maar wel over een eigen motor en brandstoftank beschikt en dus onafhankelijk werkt van de scheepsmotor?

⁽¹⁾ PB 1992 L 316, blz. 12.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Firenze (Italië) op 25 oktober 2010 — Denise Bernardi, wettelijk vertegenwoordigd door Katia Mecacci/Fabio Bernardi

(Zaak C-507/10)

(2011/C 13/36)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Firenze

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Denise Bernardi, wettelijk vertegenwoordigd door Katia Mecacci

Verwerende partij: Fabio Bernardi

Prejudiciële vraag

Moeten de artikelen 2, 3, en 8 van kaderbesluit 2001/220/JBZ van de Raad van 15 maart 2001 inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan nationale voorschriften zoals artikel 392, lid 1 bis, van het Italiaanse wetboek van strafvordering, voor zover daarin niet is voorzien in de verplichting van het openbaar ministerie om te verzoeken dat het minderjarige slachtoffer wordt gehoord en verhoord bij wege van een aan de behandeling ter terechtzitting voorafgaand bewijsincident, en artikel 394 van het wetboek van strafvordering, dat niet voorziet in de mogelijkheid voor het minderjarige slachtoffer om bij de rechter op te komen tegen de beslissing van het openbaar ministerie tot afwijzing van zijn verzoek om te worden gehoord volgens de geschikte procedure van het bewijsincident?

⁽¹⁾ PB L 82, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Nejvyšší soud České republiky (Tsjechië) op 2 november 2010 — Wolf Naturprodukte GmbH/Sewar spol s r. o.

(Zaak C-514/10)

(2011/C 13/37)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Nejvyšší soud České republiky

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Wolf Naturprodukte GmbH

Verwerende partij: Sewar spol s r. o.

Prejudiciële vraag

Moet artikel 66, lid 2, van verordening (EG) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken („Brussel I Verordening”) aldus worden uitgelegd dat deze verordening slechts van toepassing is indien zij op de datum waarop een rechterlijke beslissing is gegeven, zowel van kracht was in de staat waarin deze rechterlijke beslissing is gegeven als in de staat waarin de erkenning en tenuitvoerlegging van deze beslissing worden gevorderd?

⁽¹⁾ PB 2001, L 12, blz. 1.